

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

13. évfolyam 9. szám - az Úr 2012. évének szeptember havában

Úton a Hit éve felé - 9. rész

A jövő hónapban megtörténik a hit évének megnyitása. A világméretű előkészületek része Leo Schewffczyk „*A katolikus hit világa – Igazság és alak*” című könyvének bemutatása. Ez a mű a hit megerősítésére szolgál. Úgy gondolom, hogy ezzel együtt fontos több más, hitünk tartalmának kifejtésével foglalkozó mű legalább áttekintő ismerete. Dr. Előd István „*Dogmatika*” című könyve a hitigazságok részletes kibontásával megerősíti a racionálisan gondolkodó, de hívő ember személyes hitét, hitvallását és hitből fakadó cselekedeteit. A hit tárgya az, amit hiszünk vagy az, akiben hiszünk, akinek a szavát elfogadjuk. A hit aktusának első része a többistenhit vagy az egyistenhit kérdése, Isten megismerhető volta, valamint a világgal való kapcsolata, és önkinyilatkoztatása a Szentírás könyveiben, a két szövetség ideje alatt.

A keresztény ember földi élete Istenkeresés. Legbiztosabb útmutatója ebben a kinyilatkoztatás. A teológia a kinyilatkoztatás elfogadását könnyíti meg, annak rendszerező feldolgozásával. A teológia Istent tanítja, Isten a tanítója és Istenhez vezet, miként Szent Ágoston fogalmazta: „*Theologia Deum docet, a Deo docetur et ad Deum ducit*”.

Istenről minden ember rendelkezik valamilyen fogalommal. Ezek a fogalmak eltérnek egymástól. Kialakulásuk értelmi fejlettségünkön, neveltetésünkön és élettapasztalatainkon múlik; saját vágyaink és félelmeink kivetítése is beleszólhat az Istenfogalomba. Idetartozó igazán fontos kérdések, hogy eljuthat-e az ember Isten létének, tulajdonságainak felismerésére kinyilatkoztatás nélkül, továbbá milyennek mutatja magát Isten a kinyilatkoztatásban, és hogyan egyeztethető össze a kinyilatkoztatásból nyert istenkép a természetes emberi értelem okoskodásainak eredményeivel. Így háromféle istenismeretről beszélhetünk: a természetes, a természetfölötti (=a kinyilatkoztatásból nyert) és a teológiai (=az előbbi kettőt egyeztető) istenismeretről.

A kinyilatkoztatás sokkal tökéletesebb ismeretet ad Istenről, mint az emberi okoskodás. Az értelem eljuthat odáig, hogy a tapasztalati világon kívül van valami, ami végső magyarázata a világnak, és személy is. Azt már Isten maga teszi hozzá, hogy Ő háromszemélyű, transzcendens létező. Személyességét jobban megközelítheti, aki a kinyilatkoztatásban találkozik vele, mert itt maga szólít meg bennünket. A hitben nemcsak értelmünk, hanem egész egyéniségünk lép vele kapcsolatba. A beszéd és a cselekvés sokkal többet mond el egy személyről, mint az alkotása. Ezért a kinyilatkoztatás eseményein és szavain keresztül közvetlen tudomást szerez Istenről a hívő ember. Ő teszi tökéletessé a kinyilatkoztatást jelenlétével, önmaga kinyilvánításával, szavaival, tetteivel, a csodajelekkel, főleg halálával, dicsőséges feltámadásával, végül az igazság Lelkének elküldésével. Isteni tanúságtétellel erősíti meg, hogy velünk van, megszabadít minket a bűn meg a halál sötétségéből és örök életre támaszt föl. A krisztusi üdvrend új és végleges szövetség. Már a próféták működése előtt sokat feltárt magából

Isten az emberek előtt. Kapcsolatot tart az emberekkel, megígérte a megváltást, megadta az üdvözülés reményét és állandóan gondját viseli az emberiségnek. Előkészítette a Jézusban történt végleges kinyilatkoztatást.

Isten nagy tettein, a teremtésen, a megváltáson, a kegyelemközlésen, az Egyház szentségi életén és az egyéni, közösségi jövőre irányuló isteni terveken keresztül betekintést nyerünk Isten gazdagságának, bölcsességének, szándékainak mélységébe. Ezért Isten a kinyilatkoztatástól függetlenül, a természetes ész világánál is biztosan felismerhető. Minden ember képes arra, hogy a természet szépségeit, törvényszerűségeit megcsodálva, vagy lelkiismerete szavából kiindulva, vagy valamilyen esemény hatására eljusson Istenhez. A legtöbben emberi tekintélyre épülő (neveltetésből, vallásos környezetből, vallási gyakorlatokon való részvételből adódó) emberies hitből kiindulva észrevétlenül, azaz reflexiók nélkül jutnak el az Isten tekintélyére épült igazi hithez. A dogmatika kegyelemről szóló része kiemeli, hogy minden ember kap többször is az életében kezdő kegyelmeket. Természetes képességünk aktualizálásához szükséges a segítő kegyelem. Lelkünk mélyén nemcsak az Isten felé irányító tudattalan igény rejtőzik, hanem az áteredő bűn következtében ennek ellenkezője is: az Isten elől való menekülés és ellen való lázadás igénye. Vannak életünknek olyan adottságai, amelyek megakadályozzák, hogy Isten felismerésének képessége aktualizálódjék. Ilyenek a gondok, szórakozási lehetőségek, mélyebb eszmélődés hiánya, az értelmetlen szenvedések, a kiábrándító tapasztalatok, valamint egyéb környezeti hatások. Ezért van szükségünk erős, megalapozott hitre.

Pető István atya

Események templomunkban

Az elmúlt hónapban két gyermek, **Noémi** és **Borka** részesült templomunkban a keresztség szentségében, és volt egy hozzánk tartozó temetés is, **Theisz Jánosné Küstel Edit** testvérünket temettük.

Elkezdődött az új tanév, így elindulnak a hittanórák is. A hitoktatás szervezése kicsit nehézkesen megy az iskolákban, azoknak a diákoknak, akik voltak elsőáldozók, és bér málkozásra készülve szeretnének hitoktatásban részesülni, de az iskolában nem tudják ezt megoldani, lehetőség van arra, hogy plébániai hittanon vegyenek részt. Kérjük, e-mail címüket adják meg a sekrestyében, hogy egyeztetni tudjuk a megfelelő időpontot.

Kezdődik a Hit éve

A II. Vatikáni Zsinat megnyitásának 50. évfordulóján, 2012. október 11-én kezdődik és 2013. november 24-ig, Krisztus király ünnepéig tart majd a Hit éve, amelynek célja, hogy hirdessük Krisztust azoknak, akik nem ismerik, vagy csupán egy történelmi személyiséget látnak benne. Ehhez szükség van arra is, hogy saját hitünkben megújuljunk, abban elmélyedjünk.

A nemzetközi és országos programokhoz természetesen regionális szinten is kapcsolódunk. Az ünnepélyes egyházmegyei megnyitó október 7-én lesz a nyíregyházi társszékesegyházban. Plébániánkon október 14-én a vasárnapi szentmisében nyitjuk meg a Hit évét. Az év folyamán több ehhez a témához kapcsolódó programon is részt vehetünk, melyek közül talán a legjelentősebb a hit évi vándorkereszt templomunkba érkezése lesz. Az oltár mellé állítható, kb. másfél méteres fakeresztet az egyházmegye plébániaközösségei egy-egy hétre fogadják be, a hit elmélyítését, megújítását segítő

programokat, alkalmakat szervezve, majd a hét végén átadják egy következő egyházközségnek. Adja az Úr, hogy a kezdeményezésbe való bekapcsolódás lelki megújulást hozzon a közösség tagjainak és az egész plébániának!

Interjú Németh István kispappal

Egy közösségnek mindig nagy öröm, ha tagjai közül valaki a papi vagy szerzetesi hivatást választja. Istivel – akit nem kell bemutatnom, kicsi kora óta ministránsa, utóbbi években kántora is közösségünknek – hivatásáról beszélgettem.

- Mikor fogalmazódott meg benned, hogy pap szeretnél lenni?

A hivatás gondolata már kisgyermekkorom óta bennem él, 4 éves lehettem, mikor eldöntöttem, hogy pap leszek. Ez az idők folyamán folyamatosan érlelődött bennem, később ministrálni is elkezdtem (bár az első ministrálásom után sírva mentem ki a sekrestyébe, mivel olyan sokat kellett térdelni a litánián... :)

- Hogyan fogadta a családod, a környezeted a döntésedet? Mit szóltak hozzá a diáktársaid?

A családom nagyon jól fogadta a döntésemet, azért őszintén szólva nem volt meglepő számukra. Nem kényszerítettek rám semmit, de mindenben támogattak engem. Az osztálytársaim is régóta tudták, hogy papnak készülök, ők is teljes mértékben támogattak, néha azért elejtettek egy pár viccet a cölibátussal kapcsolatban.

- Hogy telt a nyarad, hogyan készültél a szemináriumi évekre?

Ezen a nyáron rengeteg időt töltöttem Taizében, ahol is a közösség életébe kapcsolódtam be. Úgy éltünk majdnem, mint a szerzetesek... Közösen imádkoztunk, ettünk, éltünk és dolgoztunk... Ez az idő nagyon sokat segített ráhangolódni a szemináriumra.

- Hogy érzed magad a szemináriumban? Hogy telnek napjaid?

Nagyon jól érzem magamat a szemináriumban, külön kis napirendünk van, reggel 6-tól este 10-ig mindig van mit tenni. A legfontosabbak az imádság, a szentmise, a tanulás, na meg néha egy kis szabadidő is akad. Ezekon kívül kántorkodom a szemináriumban is, ún. *cantus* lettem. Külön az én feladatom a vasárnap esti zsolozsma kottáinak szerkesztése, valamint a szombati napokon én vagyok a zenei felelős. Emellett rendszeresen járok énekórákra egyik kispaptársamhoz, illetve a Bazilika kórusában is énekelek.

- Ezek szerint nem hiányzik a Szent Család Plébánián kántorkodás...

Azért hiányzik, mert bár itt is sokat kántorkodom, ez itt mégiscsak más... Nem a megszokott hangok, énekek, orgona. Sokat gondolok az otthon maradottakra.

Mi is bordonozzuk Istít imáinkban szeretettel!

A vasárnapi szentmiséken felolvasó családok:

Szept.23. (Évközi 25. vasárnap): Mária Légió

Szept.30. (Évközi 26. vasárnap): Ifjúság

Okt.7. (Évközi 27. vasárnap): Pallag család

Okt.14. (Évközi 28. vasárnap): Bódis család

Egy a hónap szentjei közül: Szent Korbiniánusz

Korbiniánusz, Melun vidékéről származott, apja frank eredetű, anyja pedig kelta. A 8. században ő kezdte megszervezni a bajorországi Egyházat, München-Freising első püspöke lett.

Bizonyára mélyen vallásos nevelésének gyümölcse volt, hogy Korbiniánusz visszavonult a világtól, és remeteként telepedett le egy elhagyatott templom közelében. Szentségéről csakhamar csodák tanúskodtak, szigorúsága és szelídsége számos hívőt vonzott remeteségéhez. Miután tizennégy éven át élt remeteként, az emberek hozzá áramlásával együtt járó növekvő nyugtalanság arra indította, hogy távozzék. Rómába indult, hogy az apostolfejedelmek sírjánál imádkozzék, és áldást kapjon a pápától. A pápa püspökké szentelte, és vándor hitszónokká tette. Második római tartózkodása alkalmával II. Gergely, aki 715-ben foglalta el a pápai trónt, arra utasította, hogy alapítson kolostort, s onnan induljon tevékenykedni a világba. Északra visszautaztában letelepedett Mais-Meránál lévő Kains vidékén. Nagyon sokat utazott, erről tanúskodnak a Korbiniánusz itáliai utazásairól szóló tudósítások, melyek nemcsak a politikai és az egyházi viszonyokról tartalmaznak értékes közléseket, hanem, ami szokatlan: az országról és az emberekről is.

Egy későbbi hagyomány szerint 724-ben Korbiniánusz követte Grimoaldnak pápa hívását, és Freisingbe ment, ahol megtelepedett a Szent Istvánnak szentelt kolostorban, és megkezdte missziós tevékenységét. Halála után Kainsban temették el. Amikor az általa lerakott alapokon Szent Bonifác megalapította Freising püspökségét, ereklyéit visszavitték. A közép-európai, s különösen a bajorországi egyház korai története számára felbecsülhetetlen forrás Korbiniánusz élete.

Szép gondolat

Szereteted ne olyan legyen, mint az éhség, mely mohón válogat ehető és nem-ehető között; hanem mint a fény, mely egykedvűen kiárad minden előtte-levőre. Mikor a szeretet válogatni kezd: már nem szeretet többé, hanem sóvárgásnak és undornak kettőssége.

Weöres Sándor

Gyermekeinknek - egy kis feladat

A múlt havi bibliai névrajtvény („nem szép”) megoldása: Rút. Mostani feladványunk: „milyen Milka-színű!”

Egy csepp derű- felnőttek sem árt

Az oviban a gyerekek rajzolgatnak, az óvónéni körbejár és megszemléli az alkotásokat. Megkérdezi Zsuzsikától:

- Kislányom, te mit rajzolsz?
- Istent.
- De Zsuzsika, senki nem tudja, Isten milyen is valójában.
- Ha várnak egy percet, megtudhatják.